

वारकीर पु० वारे कीर इव । श्यावने तिका० वार
प्राक्ते श्यावने श्यावां प्रवेतिवेधिन्यां इतीराजित इमे
च मेदि० ।
वारङ्ग पु० व० ट-यङ्गच् । वड्गादिउटो (मुट) सि० को० ।
वारट न० वु० ट-यटच् । चेलो तिका० श्वेतवस्त्रे यन्दर०
शङ्कां स्तो हेमच० टाप् ।
वारण न० वु० ट-ल्युट् । प्रवृत्तिप्रतिरोधे निषेधे मेदि०
शङ्कादिवारणे च जटा० । शङ्गे पुं स्त्री० अमरः
स्त्रियां ङीप् । श्याववारे वचने पुं न० यन्द० ।
वारणमुषा स्त्री वारणं पुण्याति पुष-ञ पुनो० पक्ष्य वः ।
कदल्याम् अमरः ।
वारणवज्रभा स्त्री इत० । कदल्याम् तिका० ।
वारमुल्या स्त्री वारे वेश्याइन्द्रे सुख्या । बहुजनवृत्-
कतावां वेश्यायाम् अमरः ।
वारवारम् अर्थ० ट-यसृच् हितम् । वीनःपुन्ये ।
वारयिट् पु० वु० ट-यच् । पत्नी इवा० । श्वारव-
कर्त्तरि लि० ।
वारयोषा स्त्री वारय जनशून्य इत्य योषा बाधारणत्वात् ।
वेश्यायाम् । इत० । वारवध्वाद्याऽप्यत्र हेमच० ।
वारलोक पु० वार्जवम् अलीकं यत् । (वावुट् दलसो) जुप्ते
यन्दर० । वचने अमरः ।
वारवाण पुं न० वार्थते ट-वज् वारो वार्थो वापो यस्य ।
वारवाणि स्त्री वारं वसूह वषते वच-एण् वा ङीप् ।
वेश्यायाम् तिका० । [कदल्यां यन्दर० ।
वारवृषा स्त्री वारं जलसंघं वर्षत्वात् वृष-ञ । पान्ये
दारवेला स्त्री इत० । छयादिदिनत्रये वर्यं कावभेदे
“जतश्चुनिभयमश्चरश्चन्द्ररामश्चतुर्षु भास्वारादि-
शमाङ्ग” । प्रभवति हि दारवेला न शुभा शुभकार्यकर-
णाय ण्योन्त० । [किं अजुक्तं समा० । वचने यन्दर० ।
वारांनिधि स्त्री वारं जलराशौ न निधिराधारः नि+वा-
वाराणसी स्त्री वरणा च वनी न सोपादेनाक्षय्या यच्
पुनो० काशीपुर्वां हेम० । पपी० वराणस्यायत् । वरनायन्द्रे
इट् इट्ठं उच्यते । [राजमि० वराहवन्धविनि लि० ।
वाराह पु० वराहस्येदं प्रियत्वात् अण् । एत हापिण्डीतकृते
वाराहकर्त्री स्त्री वराहस्यायं वाराह एव कथं पञ्च-
मस्याः ङीप् । अश्वगन्धायाम् राजनि० ।
वाराहपत्नी स्त्री वाराहकृतार्थे एव पञ्चमस्याः ङीप्
अश्वगन्धायाम् राजनि० ।